Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

„Akcja katolicka jest udziałem świeckich w apostolstwie hierarchicznem Kościoła Katolickiego dla obrony zasad religijnych i moralnych, oraz dla rozwoju zdrowej i pożytecznej akcji społecznej pod kierownictwem hierarchji kościelnej, niezależnie i ponad wszystkie partje polityczne, celem odnowienia życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie". (Pius XI).

TARNÓW — PLAC KATEDRALNY L. 6

Nr. 6—7 CZERWIEC—LIPIEC R. 1936

TREŚĆ:

POSŁANIEC
DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 Zł z przesyłą | TARNÓW, PLAC KATEDRALNY 6 | P. K. O. Nr. 414 329 Telefon Nr. 110

Nr. 6—7 CZERWIEC—LIPIEC 1936 r. Rok IV

NIECH BĘZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

Karność — to rękojmia zwycięstwa.

Diecezjalny Instytut A. K. w nieustannej trosce o jaknajlepszy rozwój pracy katolickiej w diecezji nie szczędzi trudu aby **ułatwiać** *prace Parafjalnej Akcji Katolickiej. W tym celu wysyła do parafji szkice referatów i pogadanek, podaje kierunki działalności, wytycza ramy pracy, wprowadza i ustala pewne zasady działania. Ludzie dobrej woli i naprawdę gorliwie pracujący dla sprawy Bożej przyjmują tę pomoc z wielką wdzięcznością — przekonywują się, że karne i ścisłe wprowadzenie w życie poleceń Instytutu przynosi pożądane owoce. Wszelkie zaś odchylenia od podanej linji — wszelka niekarność i bagatelizowanie wskazań i przepisów — odbija się ujemnie — nieraz bardzo ujemnie na pracy katolickiej w parafji.*

Stąd płynie dla nas przestroga i wskazanie: nie wyłamujmy się z wytyczonej i ustalonej linji pracy i działania. Nie obchodźmy przepisów, nie przekraczajmy ich, tłumacząc się różnego rodzaju względami i znajdując tysiąc wymówek. Nie wysilajmy się tylko na krytykę i wyszukiwanie niedociągnięć. ***Jeśli w tych małych choć ważnych rzeczach nie zachowamy karności i posłuchu — nie zespolimy się mocno i nie zdołamy wspólnie przeprowadzić daleko większych zamierzeń, do których się przygotowujemy.***

Przepisy pracy muszą być wprowadzone w czyn i w życie — inaczej organizacja nie będzie sprawnie działać! Podane zagadnienia w referatach i pogadankach muszą być przeprowadzone i omówione na zebraniach — inaczej nie będzie systematyczności w pracy. Powie ktoś — w naszej parafji inne jest ważniejsze zagadnienie, albo: nas zajmuje co innego — więc pomińmy tematy przez Instytut poda-

ne — prowadźmy pracę na własną rękę! O jak nieroztropne i zgubne byłoby takie postępowanie; byłoby ono rozbiciem jednolitości pracy i systematyczności i planowego działania. Nie odpowiada komuś sposób przeprowadzenia referatu — za trudne wydają mu się słowa — niechże inaczej go opracuje — ale niech zlecone zagadnienie pozostawi i omówi je na zebraniu. Coś innego — bardzo ważnego — zajmuje umysły parafjan — niechże tę rzecz omówią po wyczerpaniu programu, podanego przez Instytut, który w swych wskazaniach uwzględnia program krajowy A. K. i diecezjalny. Po spełnieniu tego programu — można dopiero uwzględniać program parafjalny, ustalany na posiedzeniach Zarządu Parafjalnej Akcji Katolickiej.

W ramy, zakreślone przez Instytut, włóżmy swego ducha, swoją gorliwość, zapał i zdolności. Nie mówmy, że te ramy nas krępują, że to jest mechanizacja pracy. Przeciwnie — chciejmy z dobrą wolą, w pełnem poczuciu obowiązkowości — podawane polecenia i zarządzenia wypełniać jak najsumienniej i jak najgorliwiej!

Dążymy do zwycięstwa i chcemy zwycięstwa. Bądźmy zatem karni! Wyrabiajmy w sobie tę wielką cnotę posłuchu, rezygnując ze swej ambicji, ze swych zapędów w inne kierunki. Karni, scaleni, zespoleni, tworząc serce jedno i duszę jedną — zwyciężymy. Królestwo Boże zatriumfuje w nas, a przez nas w rodzinach naszych, w parafjach naszych, w całym naszym polskim kraju!

Kwadrans ewangeliczny

(na miesiąc czerwiec).

Pośrednik między Bogiem a ludźmi.

„Onego czasu rzekł Jezus: Proście a będzie wam dane; szukajcie a znajdziecie; kołaczcie, a będzie wam otworzone.

Albowiem wszelki, który prosi, bierze; a kto szuka, znajduje, a kołaczacemu będzie otworzone.

Albo któryż z Was jest człowiek, którego jeśliby prosił syn jego o chleb, izali poda mu kamień?

Albo jeśliby prosił o rybę, izali poda mu węża?

Jeśli wy tedy, będąc złymi, umiecie datki dobre dawać synom waszym: jakoż więcej Ojciec wasz, który jest w niebiesiech, da rzeczy dobre tym, którzy go proszą? (Mat. VII. 7—12).

W dotychczasowych rozważaniach naszych o kapłaństwie katolickiem na kwadransach ewangelicznych poznaliśmy niepojętą godność

i władzę kapłana katolickiego i przyjrzeliśmy się bliżej jego władzy przebaczania, oraz głoszenia prawdy i miłości.

Obecnie zastanowimy się nad dalszą jego godnością i poznamy, że on spełnia rolę pośrednika między Bogiem a ludźmi, zanosząc modły przed tron Boży. Przeczytany urywek z ewangelji św. wskazuje na wartość przeogromną modlitwy. Modlitwa kapłana, zanoszona urzędowo do Boga w imieniu Kościoła św., ma niewątpliwie jeszcze większą moc i skuteczność.

Posłuchajmy, co o tej roli i władzy kapłana, jako pośrednika między Bogiem a ludźmi mówi Ojciec św. Pius XI· w encyklice: „O kapłaństwie katolickiem“:

„Kapłan, podejmując również i w tej dziedzinie posłannictwo Jezusa Chrystusa, który „spędzał noc całą na rozmowie z Bogiem“ i „zawsze żyje, aby się wstawiał za nami“, jest publicznym i urzędowym pośrednikiem wobec Boga dla wszystkich· Na nim spoczywa obowiązek składania Bogu Najwyższemu nietylko ofiary w ścisłem tego słowa znaczeniu, lecz także „ofiary chwały“ w łączności z modłami publicznemi. On to w psalmach, błaganiach i w hymnach, wyjętych po większej części z Pisma św., przynosi codziennie Bogu po wiele razy hołd winny i spełnia w ten sposób w imieniu ludzi obowiązek przebłagania, tak potrzebny w czasach dzisiejszych, jak nigdy przedtem burzliwych i pomocy Bożej potrzebujących. Kto wypowie, ile klęsk modlitwy kapłana odwróciły od występnej ludzkości i ile i jak niewypowiedzianych dobrodziejstw na nią sprowadziły?

Jeśli już modlitwa prywatna posiada tak uroczyste i ogromne obietnice Boże (jak to widzimy w dopiero co przeczytanym urywku Ewangelji św)„ to niewątpliwie większą jeszcze mocą i skutecznością odznaczają się modły urzędowe, ofiarowane w imieniu Kościoła, umiłowanej Oblubienicy Zbawiciela. Chociaż chrześcijanie w szczęściu zbyt często zapominają o Bogu, jednak w głębi duszy żywią to niezłomne przekonanie, że modlitwa ufna wszystko u Boga uprosić może. Dlatego we wszystkich okolicznościach życia uciekają się do tej modlitwy i proszą o nią kapłanów w czasie niepowodzeń osobistych lub klęski powszechnej. Od modlącego kapłana domagają się pociechy we wszelkiego rodzaju nieszczęściach; do niego uciekają się, prosząc o pomoc niebiańską w czasie całej swej ziemskiej pielgrzymki. Naprawdę „kapłan — jak powiada św. Jan Chryzostom — stoi pomiędzy Bogiem a ludzką naturą: z nieba podaje nam dary Boga, do nieba wznosi nasze modlitwy i jedna nas z rozgniewanym Bogiem“.

Zresztą, jak wspomnieliśmy wyżej, zdaje się, że nawet wrogowie Kościoła dostrzegają i uznają wielką godność i siłę kapłaństwa katolickiego, skoro na pierwszem miejscu i ze szczególniejszą gwałtownością zwalczają kapłanów, wiedząc dobrze, jak ściśle Kościół związany jest ze swymi sługami. Ci sami nakoniec wrogowie, którzy tak zaciekle występują przeciw kapłaństwu, zwalczają też namiętnie Boga, a to przynosi kapłanom szczególny zaszczyt i czyni ich tem czcigodniejszymi“.

Jaka to przedziwna godność i rola kapłana katolickiego! Pośrednik między Bogiem a ludźmi! Czyśmy się nad tem głębiej zastanawiali? Jak oceniamy wartość modlitwy prywatnej i modlitwy Kościoła świętego? Kiedy i jak dziękujemy Bogu za ustanowienie Sakramentu Kapłaństwa?

Mówiąc o godności kapłana, jako pośrednika między Bogiem a ludźmi, przypomnijmy sobie piękne słowa autora „Naśladowania“: „Kapłan, ubrany w święte szaty, dzierży miejsce Chrystusa, ażeby z nabożeństwem i z pokorą błagał Boga za siebie i za lud cały.

Przed sobą i za sobą ma znak krzyża świętego, dla ustawicznego rozpamiętywania Męki Chrystusowej. Nosi krzyż przed sobą, ażeby się pilnie wpatrywał w ślady Chrystusa i wstępował w nie całem sercem. Nosi krzyż za sobą, ażeby wszelkie przykrości, skądkolwiek i od kogo bądź pochodzące, umiał chętnie dla Boga znosić. Ma krzyż przed sobą, ażeby przez współczucie opłakiwał cudze winy i aby wiedział, że jest **pośrednikiem** pomiędzy Bogiem a grzesznikami“.

Kwadrans ewangeliczny

(na miesiąc lipiec).

„Żniwo wielkie a robotników mało“.

„A kiedy patrzał na rzesze, litował się nad niemi, bo były znękane i upadające, jako owce bez pasterza. Wtedy rzekł Jezus uczniom swoim: Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proścież tedy Pana żniwa, aby wysłał robotników na żniwo swoje.

I wezwawszy dwunastu uczniów swoich, dał im moc nad duchami nieczystemi, aby je wyganiali i uzdrawiali wszelaką chorobę i wszelaką niemoc.

Tych dwunastu posłał Jezus rozkazując im, mówiąc Szedłszy przepowiadajcie, mówiąc: iż się przybliżyło Królestwo Boże“.

(Mat. IX 37, 38 X 15).

W kilku poprzednich kwadransach ewangelicznych ze zdumieniem rozważaliśmy niepojętą władzę i godność kapłaństwa katolickiego. Jeśli tedy godność kapłańska jest tak wielka, wynika z tego nieodzowna konieczność, aby kandydatów do kapłaństwa odpowiednio wychować. Świadom i pomny tej konieczności, Kościół nie poświęcał może w ciągu wieków żadnej innej sprawie tyle troskliwej i matczynej uwagi, co urobieniu kapłanów. Wie bowiem doskonale, jak dalece obyczaje narodów i ich stosunek do wiary zależy od pracy kapłanów, ale wie także, że ich trud i mozół czerpie swe siły i opiera się na wychowaniu, które otrzymali, skoro i do nich odnoszą się słowa Ducha Świętego: „Młodzieniec wedle drogi swej postępuje; chociażby się postarzał, nie odstąpi od niej“.

Jak my, członkowie Akcji Katolickiej, mamy ustosunkować się do tego wysiłku Kościoła, by wychować dobrych kapłanów? Oto pamiętajmy o tem dobrze, że wszelkie obawy, by zabrakło Kościołowi dobrych kapłanów, są bezpodstawne i próżne. A drugie: módlmy się o dobrych i gorliwych kapłanów.

Mówi o tem Ojciec św. Pius XI. w swej encyklice „O kapłaństwie katolickiem“. Wykazuje, że Pan Bóg nie opuści swego Kościoła i powoła zawsze do pracy w swej winnicy dostateczną ilość dobrych kapłanów. Wszelako nadmienia, że „każdy powinien przyczynić się do tego, by w miarę wzrastania duchowych potrzeb społeczeństwa, rosły też szeregi dzielnych i doświadczonych pracowników w winnicy Pańskiej. W tym celu polecamy — mówi Ojciec św. — środek ponad wszystkie inne skuteczny i dla wszystkich dostępny, to jest gorliwą modlitwę w myśl przykazania Chrystusa, który powiedział: „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało“. Proścież tedy Pana żniwa, aby wysłał robotników na żniwo swoje“.

Któraż prośba może być milsza Najświętszemu Sercu Zbawiciela? Albo któraż może się spodziewać prędszego i zupełniejszego wysłuchania niż ta, która tak zgodna jest z najgorętszem pragnieniem Bożego Serca? „Proście — przeto — a będzie wam dane“. W modłach swoich błagajcie Boga, aby raczył dać Kościołowi dobrych i bardzo świątobliwych kapłanów. Nie odmówi Bóg błaganiom waszym, gdyż we wszystkich wiekach użyczał takich kapłanów, a zwłaszcza w czasach, które zdawały się najmniej sprzyjać powołaniom kapłańskim; najlepszym tego dowodem są obok innych wybitni kapłani i zakonnicy XIX. wieku. Z pośród nich, niby gwiazdy niezwykłej jasności, wybijają się, dzięki ogromnym, choć różnego rodzaju zasługom owi olbrzymi świętości, których z wielką nasza radością zaliczyliśmy w poczet świętych; mamy na myśli świętych: Jana Marję Vianney, Józefa Benedykta Cottolengo i Jana Bosko“.

— — — — — — — — — — — —

Zastanówmy się obecnie nad tem, jak spełniamy ten obowiązek modlitwy o dobrych kapłanów? Wyciągnijmy z tego rozważania praktyczne dla siebie postanowienie. Jako dobrzy członkowie Kościoła św., módlmy się za Niego, módlmy się za sługi Jego, za kapłanów. „Kto jest religijnym — powiada Stanisław Kasznica w „Rozważaniach“ — ten nie może sie nie modlić za tego, kogo kocha. Modlitwa błagalna, pomimo nawet jego woli, wzbiera w duszy, ciśnie się na usta. Kto z nas katolików, gdy uczestniczymy przy odprawianiu Mszy św., kto z nas łączy się z kapłanem w modlitwach za Kościół, sercem je powtarza? A tembardziej, kto o Nim pamięta w swej porannej i wieczornej modlitwie, kto wlicza Go do rzędu tych bliskich i drogich osób, za które wnosi wtedy błagania? I kto zastanawia się i wie o co prosić dla Niego?

„Dzień i noc płyną modlitwy za Kościół z poza murów Karmelu, innych zakonów... Do tego chóru ile świeckich głosów się przyłącza?

Cóżby więc było, jaki nieogarniony rozkwit, gdybyśmy Go wszyscy pokochali całą głębią i mocą uczucia, do jakiego są zdolne nasze serca; gdyby w całej mowie katolickiej zrodził się i rozplenił rzeczywisty patrjotyzm, jako węzeł wewnętrzny, łączący nas z tą wielką, największą, świętą, wieczną Ojczyzną naszą“!

A znając ustawiczną troskę Kościoła świętego o wychowanie dobrych kapłanów, wspierajmy Jego wysiłek gorącą i serdeczną modlitwą!

DIEC. INSTYTUT A. K.

I. DZIAŁ SPRAWOZDAWCZY.

1. Działalność D. I. A. K. w 1935 r.

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej w Tarnowie, będąc centralą Akcji Katolickiej w diecezji tarnowskiej, przejawiał swą działalność w trzech kierunkach: 1) **Administracja,** 2) **Organizacja i przygotowywanie kierowników A. K.** i 3) **Nadawanie kierunku ideowego całej A. K. w diecezji.**

Niechaj krótkie zobrazowane tej działalności pozwoli członkom Akcji Katolickiej wglądnąć głębiej i przyjrzeć się dokładnie, jak pracuje ta centrala diecezjalna A. K., a tem samem każdy urobi sobie pogląd właściwy na doniosłość jej prac, karność i podporządkowanie się jej w rzeczach zasadniczych i koniecznych dla jednolitości pracy i jej planowości.

1. **Dział administracji:**

Jak wiemy wszyscy, DIAK. posiada swoje biura, w których skupia się cała jego praca kierownicza i pomocnicza dla A. K. po parafjach.

W biurze tem odbywają się **konferencje** z Przewielebnymi Księżmi Asystentami, Prezesami PAK. i szeregiem osób, które przybywają do DIAK-u po informacje, wyjaśnienia czy wskazania. W roku 1935 odwiedziło biuro DIAK-u 1239 osób (prowadzi się wykaz!). Pozatem w biurach DIAK-u odbywają się konferencje Asystenta diecezjalnego JE. Ks. Biskupa Sufragana z Zarządem DIAK-u i z innymi pracownikami Stowarzyszeń A. K. Wszelkie zebrania międzystowarzyszeniowe, a więc z Sekretarzami i Sekretarkami Generalnymi w celach wzajemnego porozumienia odbywają się w biurach DIAK-u. Konferencyj takich odbyło się 27.

Biuro DIAK-u prowadzi **korespondencję** z parafjalnemi władzami A. K., jak również z innymi Instytutami i Naczelnym Instytutem w Polsce. Listów ogółem wpłynęło 1508, a wysłano 1226. DIAK. prowadzi akta PAK., Dek. A. K. i „Caritas", oraz ogólne dotyczące poszczególnych działów poczynań. Biuro DIAK-u **wykonuje zamówienia,** gdyż prowadzi dział handlowo-komisowy. Ogółem wykonał 3109 zamówień, rozsyłając, bądź rozsprzedając: 2623 książki treści dotyczącej A. K., 2250 broszur i 7780 zeszytów „Szkoły Czynu". Pozatem z okazji uroczystości Chrystusa-Króla wysłano do parafij 30 tysięcy nalepek na okna, 20 tysięcy ulotek i 2 tysiące afiszów propagandowych. Pozatem prowadzi się, jak w każdem biurze, księgowość buchalteryjną, kartoteki: kontową, „Posłańca DIAK." i składnicy, oraz szereg podręcznych książek i wykazów.

2. **Dział organizacji i przygotowania kierowników A. K.:**

W roku 1935 zostało mianowanych 220 prezesów A .K., z których każdy otrzymał dyplom. 53 parafje nie zgłosiły jeszcze kandydatów na stanowisko prezesa PAK.

DIAK. starał się przygotować prezesów PAK. do ich apostolskiej, a tak nieznanej dotychczas działalności. W tym celu zorganizował i przeprowadził II. Tydzień Katolicko-Społeczny w dniach od 7 do 13 stycznia 1935 r. w Tarnowie, który zgromadził 163 uczestników.

DIAK. pragnął również przygotować siły pomocnicze i dla PAK. i dla KSMż. W tym celu urządził w Zbylitowskiej Górze III. Tydzień Katolicko-Społeczny od dnia 23 do 29 czerwca 1935 roku.

W jesieni zorganizowany został II. kurs dla Księży Instruktorów Dekanalnych, dzięki którym w znacznej mierze rozwój dobry w diecezji A. K. zawdzięcza. Kurs ten, to porozumienie się DIAK-u w wielu sprawach z Kierownikami dekanalnymi A. K. i uzgodnienie wspólne dalszych poczynań i zamierzeń A. K.

W maju i czerwcu br. DIAK. przeprowadził 15 konferencyj z Księżmi Asystentami Kościelnymi. Konferencje te rzuciły wiele światła na stan A. K. po parafjach i pozwoliły DIAK. jak najracjonalniej pracami A. K. kierować.

Asystent Diecezjalny JE. Ks. Biskup Sufragan, zdając sobie sprawę z doniosłości współpracy inteligencji w A. K., wygłosił w 9 większych miastach na terenie diecezji wykłady dla inteligencji o A. K.

DIAK. pragnąc wprowadzić jednolitość poglądów na A. K. i jej działalność, wydał „Pamiętnik II. Tygodnia Katolicko - Społecznego", który stał się praktycznym podręcznikiem zarówno dla PAK., jako i dla Oddziałów Stow. A. K. 2 tysiące egzemplarzy zostało zupełnie wyczerpanych.

3. **Dział nadawania kierunku ideowego całej A. K. w diecezji.**

Dział ten, będący zasadniczym dla całości poczynań A. K. i jej rozwoju, otaczał DIAK. największą troską, usiłując zachować zawsze raz obrany kierunek i nie ustępując z niego ani na krok, mimo licznych sprzeciwów, ostrych krytyk i przykrych nieraz uwag.

Za **najważniejszy czynnik** w tej dziedzinie pracy uważał DIAK. swój **okólnik,** wychodzący **pod** tak już znaną w diecezji **nazwą „Posłańca DIAK.",** który wychodzi w nakładzie 1950 egzemplarzy. On miał być i rzeczywiście stał się wyrazem tego wysokiego tonu ideowego, jaki charakteryzuje pracę A. K. w diecezji. Każdy artykuł wstępny — to wyznanie Instytutu; dział sprawozdawczy — to rzucanie rozkazów z poczuciem wielkiej odpowiedzialności i ze zrozumieniem, że karność w tych nawet drobnych rzeczach, to egzamin dla A. K. jej członków, z posłuszeństwa i wyrobienia, tych znamion prawdziwego wojska Chrystusowego; dział programowy — to przygotowanie ogółu do dalszych poczynań, aby niejednym wskazać drogę, innych powiadomić, a wszystkich przygotować na nowy, czekający ich wysiłek. Każde Stowarzyszenie miało w Okólniku swój dział i swoje miejsce. W ten sposób dokonała się powoli centralizacja myśli, kierunku i wskazań całej A. K.

Okólnik — to kierownik i pomocnik organizacyjny.

„Posłaniec DIAK." użyty został również do głoszenia dobrej nowiny wśród członków A. K. przez **„Kwadranse ewangeliczne",** które

w roku 1935 poświęcone były zagadnieniu małżeństwa i rodziny. Faktem tym chciał DIAK. skierować myśli i poczynania członków na Ewangelję, która musi stać się źródłem wiedzy dla członków A. K. Rozbudzić bowiem pragnienie wiedzy katolickiej — to druga myśl przewodnia DIAK-u. Stąd wysiłki, by rozwinąć kolportaż dobrej i kształcącej książki, stąd szereg artykułów w „Posłańcu", stąd polecenie, wydane Stowarzyszeniom A. K. o konieczności wprowadzenia do pracy ich Oddziałów zapomnianej, a nieraz zlekceważonej książki — katechizmu.

Oba jednak te poczynania DIAK-u — kierunek ideowy w pracy organizacyjnej A. K. i w dziedzinie wykształcenia katolickiego — to jeszcze nie największa troska DIAK-u.

Największą troską, najstaranniejszą opieką i nieustannym wysiłkiem otoczył DIAK. szkołę ducha apostolskiego, bez której wszelkie poczynania okazałyby się krótkotrwałe i powierzchowne — rekolekcje zamknięte.

W roku 1935 przeprowadzonych zostało 41 seryj rekolekcyj zamkniętych, a wzięło w nich udział 2427 osób:

dla mężczyzn	8 seryj	—	310	uczestników
dla kobiet	12 seryj	—	745	uczestniczek
dla druhów	9 seryj	—	365	uczestników
dla druchen	12 seryj	—	1007	uczestniczek
Razem	41 seryj	—	2427	uczestników.

Odbyły się one w 26 miejscowościach na terenie diecezji.

Dla dobrego i prawidłowego rozwoju rekolekcyj zamkniętych w duchu A. K., zorganizował DIAK. w roku 1934 Związek Księży Rekolekcjonistów i w jesieni 1935 roku przeprowadził dla nich II. kurs. Czem jest działalność tych 33 Apostołów duchownych dla A. K. — trudno wprost wyrazić i jeśli komu, to im zawdzięcza A. K. tak wiele w dziedzinie urobienia duchowego swych członków.

— — — — — — — — — — — —

Oto krótkie sprawozdanie z poczynań DIAK-u, jako centrali. Obecnie przedstawimy sprawozdanie z działalności PAK., będącej czynnikiem wykonawczym bezpośrednim DIAK-u.

Jak już zaznaczyliśmy, w 220 parafjach zostali zamianowani Prezesi PAK., a 53 parafje dotąd kandydatów na to stanowisko nie zgłosiło.

Na 220 Prezesów PAK. tylko 147 nadesłało sprawozdanie, a 73 nie dało wiadomości ani o swoich poczynaniach, ani o tem, czy Zarząd PAK. został zorganizowany.

Na podstawie 146 nadesłanych sprawozdań wiemy, że 116 Zarządów PAK. działało na terenie swych parafij, nie wszystkie jednak działały prawidłowo i nie dostosowały się do pouczeń i wskazań DIAK-u. 31 Prezesów PAK. nie zdołało w 1935 roku utworzyć Zarządu PAK., ale 23 z nich doniosło, że już w styczniu 1936 roku odbyło się pierwsze uroczyste posiedzenie PAK. 139 Prezesów nadesłało dokładny plan pracy na rok 1936, a 8 tylko tego planu nie przedstawiło.

Zarządy PAK. obowiązane były nadesłać 3 sprawozdania w ciągu roku 1935 i to z uroczystości ku czci Ojca św. — uczyniło to tylko 5 Zarządów PAK., z obchodu ku czci Chrystusa-Króla, które to sprawozdanie nadesłało 101 parafij i z „Dnia Chorych"; ze sprawozdań Prezesów PAK. wynika, że odbyło się ich 71 na terenie parafji, ale tylko 56 parafij nadesłało opis tej uroczystości.

Działalność PAK. — to przedewszystkiem działalność Oddziałów czterech Stowarzyszeń A. K. Na terenie diecezji w 1935 roku działało Oddziałów: KSM. — 336, KSK. — 414, KSMm. — 374, KSMż. — 491, ogólnie 1615 Oddziałów Stow. A. K.

Uzgodnieniem działalności tych poszczególnych Oddziałów na terenie parafji zajmował się Zarząd PAK. na swych posiedzeniach.

O natężeniu pracy organizacyjnej mówi ilość rozchodzących się pism organizacyjnych i widzimy z zestawienia, że „Posłaniec DIAK." ma 1783 abonentów w diecezji, „Młody Polak", organ KSMm. — 1792, „Druchna", organ KSMż. — 1212, „Własnemi Siłami", organ KSK. — 9684.

Wielką pomoc i poparcie znajduje praca A. K. na terenie każdej parafji u Księży Asystentów, będących na stanowisku Proboszczów i Wikarjuszów i liczba ich wynosi 414.

Z ich to inicjatywy i za ich wskazaniem Zarządy PAK. oprócz swych czynności przewidzianych statutem, które Zarządy spełniają prawie w 100%, pochwalić się mogą one i pracą apostolską, którą dałoby się krótko streścić w następujących punktach:

1. Hasło Episkopatu o rodzinie:
- a) Wspólna modlitwa w rodzinie.
- b) Intronizacja Serca Pana Jezusa w rodzinie.
- c) Pozdrowienie chrześcijańskie w domu.
- d) Kursy o rodzinie chrześcijańskiej po 12 referatów.

2. Opieka nad dziećmi i młodzieżą:
- a) Inicjatywa i założenie „Przedszkola".
- b) Usunięcie młodzieży wystającej przed kościołem.
- c) Czuwanie nad zachowaniem się dzieci w kościele.
- d) Petycje do inspektorów i kuratorjum o niewprowadzanie koedukacji po szkołach.
- e) Petycje, by w szkołach przywrócono pozdrowienie chrześcijańskie i pacierz.
- f) Zlikwidowanie śpiewów, hałasów i krzyków młodzieży po nocach
- g) Opieka nad zaniedbanymi pastuszkami.

3. Podniesienie obyczajów w parafji:
- a) Usunięcie wesel z dni przedświątecznych i świątecznych.
- b) Znoszenie hucznych i połączonych z pijaństwem wesel.
- c) Pojednanie małżeństw zagniewanych.
- d) Pogodzenie się sąsiadów.
- e) Sądy polubowne dla łagodzenia sporów.

4. Życie religijne wśród członków A. K.:
- a) Zaprowadzono wszędzie obowiązkową kwartalną wspólną Komunję świętą dla Oddziałów.
- b) Członkowie Zarządu PAK. uczęszczają co miesiąc do Komunji św. (razem) i to w 1-szą sobotę miesiąca.

Stan Akcji Katolickiej w dekanatach w dniu 31 grudnia 1935 r.

Dekanat	Ilość paraf.	Parafje w których: działały Zarządy PAK.	Parafje w których: mian. są Prezesi PAK.	Parafje w których: niezgł. Prezesów PAK.	Prez. PAK. nadesł.: Sprawozd. w 1935	Prez. PAK. nadesł.: plan pracy na 1936	Z parafji nadesłano sprawozd.: Uroczyst. Papieskiej	Z parafji nadesłano sprawozd.: Chrystusa Króla	„Dni Chorych“: urządzano w parafjach	„Dni Chorych“: nadesłano sprawozd.	Stan Oddz Stow. A. K. w dekanacie: K. S. M.	Stan Oddz Stow. A. K. w dekanacie: K. S. K.	Stan Oddz Stow. A. K. w dekanacie: KSMm.	Stan Oddz Stow. A. K. w dekanacie: KSMż	Stan Oddz Stow. A. K. w dekanacie: Razem	Stan prenumeraty pism organizacyj.: „Posłaniec“ D. I. A. K.	Stan prenumeraty pism organizacyj.: „Młody Polak“	Stan prenumeraty pism organizacyj.: „Druchna“	Stan prenumeraty pism organizacyj.: „Własnemi Siłami“	Ilość Księży Prob. i Wik w dekan
Tarnowski m.	3	3	3	—	1	1	—	—	2	1	8	10	8	9	35	82	18	15	358	13
Tarnowski p m.	12	7	10	2	7	7	1	6	4	2	10	10	11	18	49	70	49	28	411	16
Baranowski	8	2	7	1	5	3	—	4	1	1	9	10	8	13	40	32	35	26	187	11
Biecki	12	4	11	1	5	3	—	—	1	1	12	13	10	12	47	38	29	18	233	16
Bobowski	10	3	10	—	6	5	—	3	3	1	10	11	10	12	43	44	69	40	302	13
Bocheński	10	4	6	4	4	4	—	3	6	5	23	28	11	21	83	104	80	44	816	15
Brzeski	9	3	7	2	5	4	—	3	4	3	10	12	13	15	50	54	58	56	381	14
Czchowski	13	4	8	5	7	5	—	5	2	1	12	16	11	19	58	55	51	33	373	15
Dąbrowski	14	4	12	2	9	9	—	8	3	3	17	24	37	51	129	148	114	64	566	23
Dębicki	7	3	7	—	3	3	—	2	1	1	12	14	11	17	54	55	43	48	238	11
Gorlicki	10	3	5	5	3	3	—	2	1	1	9	10	10	10	39	38	37	24	260	17
Grybowski	10	7	9	1	7	7	—	5	3	3	15	15	13	12	55	64	74	30	302	13
Kolbuszowski	8	2	7	1	3	3	1	4	4	3	10	9	12	15	46	40	87	24	122	14
Limanowski	11	3	7	4	4	4	—	3	1	1	9	13	12	15	49	59	68	32	290	18
Lipnicki	12	8	9	3	8	8	—	4	1	1	10	11	13	15	49	54	56	47	226	16
Łącki	13	6	10	3	7	7	1	5	5	5	9	17	13	12	51	71	82	38	539	18
Mielecki	9	2	6	3	3	3	—	5	4	4	12	18	18	25	73	64	52	62	434	17
Nowosądecki	12	4	11	1	6	6	—	8	2	1	21	28	24	32	105	140	71	68	768	22
Pilzneński	10	1	6	4	3	3	1	2	2	2	9	16	10	23	58	57	42	40	235	15
Radłowski	10	4	7	3	6	6	—	3	2	—	11	18	17	18	64	64	79	55	393	15
Radomyski	8	7	7	1	8	8	1	5	3	3	8	18	10	19	55	43	70	36	275	11
Ropczycki	7	3	6	1	3	3	—	3	3	3	18	19	18	23	78	69	63	40	366	11
Tuchowski	11	3	9	2	5	5	—	3	2	2	9	11	12	15	47	53	78	33	377	15
Tymbarski	10	7	10	—	7	7	—	5	3	—	10	10	10	10	40	53	74	21	169	13
Uścieński	7	3	7	—	4	4	—	3	3	3	9	8	11	16	44	46	50	25	158	12
Staro-Sądecki	12	5	8	4	6	6	—	4	—	—	10	10	11	10	41	52	84	32	347	17
Wielopolski	7	5	7	—	5	5	—	1	3	3	7	7	13	13	40	45	63	31	108	13
Wojnicki	8	5	8	—	6	6	—	2	2	2	27	28	17	21	93	88	106	58	450	12
Razem:	273	115	220	53	146	138	5	101	71	56	336	414	374	491	1615	1783	1792	1066	9684	416

c) Starsi w 1-sze piątki, młodzież w 1-szą niedzielę przyjmuje Komunję św. wynagradzającą.
d) Adoracja członków A. K. w czasie 40-godzinnego nabożeństwa i przy grobie Pana Jezusa.
e) Noszenie feretronów i chorągwi kościelnych przez młodzież A. K.

5. **Poczynania zewnętrzne:**

a) Usunięto sektę baptystów (7 rodzin!).
b) Kolportaż pism katolickich, a walka ze złą prasą.
c) Wystawienie krzyżów jubileuszowych.
d) Budowa domów parafjalnych i kiosków prasowych.
e) Ubieranie 4 ołtarzy przez członków 4 Stowarzyszeń A. K. w Boże Ciało.
f) Usunięto kramarzy z przed kościołów, bo w czasie odpustów nabożeństwa zakłócane były krzykami z zewnątrz.
g) Założono katolicki skromny sklepik spółdzielczy.
h) Walczono energicznie z handlem w niedzielę.
i) Założono apteczkę domową i oddano w zarząd Oddziałowi KSK.

Oto szereg przykładów prac, przeprowadzonych przez Parafjalną Akcję Katolicką. Są to drobne narazie poczynania, prowadzone jednak z wielkim zapałem i miłością sprawy Bożej. Wiele już Akcja Katolicka przyczyniła się do podniesienia życia religijnego i moralnego w parafjach naszych; i te prace, dokonane już w początkach mimo wielkiego zajęcia budową samej organizacji, dają rękojmię najlepszego na przyszłość rozwoju Akcji Katolickiej.

Niechże zatem ten piękny i owocny rozwój Akcji Katolickiej w naszej diecezji krzepi w tych ciężkich czasach nasze społeczeństwo, niech budzi otuchę i nadzieję lepszego jutra Ojczyzny naszej i niech będzie otuchą i zachętą do dalszej pracy, do dalszych ofiar i wysiłków.

Uwaga. Podajemy liczbowe zestawienie stanu A. K. w diecezji według dekanatów na specjalnej tabeli, załączonej do niniejszego sprawozdania.

2. Ofiarny i cichy trud.

Kiedy wglądniemy bliżej w cały aparat rozległej i tak wielostronnej działalności Akcji Katolickiej — zdumiewa nas ofiarność z pracy, z czasu, a nawet z pieniędzy wielu jednostek. Tajemnicą powodzenia Akcji Katolickiej w naszej diecezji jest fakt, że wielu dla niej pracuje cicho, bez rozgłosu, nie wysuwając się na widok publiczny, a pracuje jednak nadzwyczaj owocnie, ofiarnie, z naprawdę wielkim idealizmem, a nieraz i z zaparciem siebie. Nie będziemy ich nazwisk wymieniać, Bogu samemu niech one pozostaną wiadomemi, a ktoby chciał poznać ich czyny i widokiem tym pokrzepić się i uweselić, niech tylko wniknie choćby w rozwijające się dzieło rekolekcyj zamkniętych. Wtedy nietylko pojmie i oceni, ile trudu kosztuje każda serja rekolekcyj zamkniętych, ale i zdumieje się ofiarnością tych, którzy nad jej przygotowaniem i przeprowadzeniem pracowali.

Powiadają, że trudno człowieka przekonać i pociągnąć do dobrego argumentami; urokowi jednak żywego przykładu niepodobna wprost się oprzeć. Wierzymy i ufamy, że przykłady tych cichych i ofiarnych

pracowników A. K. wywrą zbawienny wpływ na otoczenie, przynosząc obfity plon. Umiejmy tylko i chciejmy ich dojrzeć, a wtedy nietylko ich pracę ocenimy, ale staniemy się ich naśladowcami.

Powodem i pobudką do wypowiedzenia tych słów jest obserwacja działalności Zarządu PAK. i odbywających się w dalszym ciągu seryj rekolekcyj zamkniętych w naszej diecezji.

3. Nominacje Prezesów P. A. K.

W miesiącu maju otrzymali nominacje na Prezesów Parafjalnej Akcji Katolickiej PP.: Władysław Sochacki z Sędziszowa, Stanisław Gogola z Olszyn koło Ołpin, Dr. Stanisław Małeta z Limanowej.

4. Zmarli członkowie Stow. A. K.

Sekretarjaty Stow. A. K. otrzymały zawiadomienia o śmierci następujących członków: śp. Zofja Klara, członkini Oddziału KSK. w Słupcu, † 3 maja br.; śp. Anna Moryto, członkini Oddziału KSK. w Słupcu, † 3 maja br.; śp. Andrzej Kawa, członek Oddziału KSM. w Biadolinach Radłowskich, † 10 maja br.

Polecajmy ich dusze miłosierdziu Bożemu!

II. DZIAŁ: WSKAZANIA I ZARZĄDZENIA.

1. Wyjaśnienia dla Prezesów P. A. K.

Przeglądnawszy sprawozdania Prezesów P. A. K. zauważamy, że mimo podanych wskazań należy jednak powtórzyć szereg zleceń i podać wyjaśnienia, celem usprawnienia działalności PAK.

A. Obowiązki zasadnicze Prezesa PAK.

a) Zwoływać w terminie ustalonym raz na miesiąc posiedzenie Zarzadu PAK. i **przygotowywać** program tego posiedzenia.

b) Stosować się do poleceń DIAK-u.

c) Wysłać sprawozdanie roczne z działalności PAK., z uroczystości Chrystusa-Krola i papieskiej, oraz z „Dnia Chorych".

Uwaga. Prezes nie jest **wcale** obowiązany bywać na każdem posiedzeniu Kierownictwa Oddziałów, ani na ich zebraniach ogólnych, nie jest obowiązany wygłaszać Oddziałom referatów i t. p. Są gorliwi, czas mający i ochotę Prezesi PAK., którzy tych trudów się podejmują, ale nie jest to obowiązkiem.

B. W skład Zarządu PAK. wchodzą:

a) Ks. Asystent.

b) Prezes PAK.

c) Prezes Oddziału KSM., Prezeska Oddziału KSK., Prezes Oddziału KSMm., Prezeska Oddziału KSMż. i przedstawiciel „Caritas".

d) Osoby specjalnie zaproszone.

C. Posiedzenia Zarządu PAK. winny być:

a) Zgóry ustalone i odbywać się regularnie raz w miesiącu. Naj-

lepiej z początkiem miesiąca, gdy „Posłaniec“ przychodzi i o ile możności w dzień powszedni.

b) Protokółowane obowiązkowo (książkę zamówić można w DIAK. za 2.10 zł.) i księga winna znajdować się u prezesa PAK., którą oddaje mu sekretarz PAK. po wpisaniu protokółu. U prezesa PAK. znajduje się również pieczątka.

c) Zupełnie oddzielone od posiedzeń Kierownictw Oddziałów.

d) Poświęcone omawianiu dokonanej i zamierzonej pracy przez Oddziały, potrzeb parafji; jak im zaradzić i jak wykonany został plan pracy Zarządu PAK. w miesiącu ubiegłym.

2. Zloty Okręgowe Stow. A. K.

Na terenie naszej diecezji Stowarzyszenia Kobiet, Młodzieży męskiej i żeńskiej urządzają zloty okręgowe dla swoich Oddziałów. Otóż DIAK. poleca wszystkim Prezesom PAK. tych parafij, na terenie których zloty te odbywać się będą, aby brali udział w zlotach i przemawiali na nich imieniem PAK., a także wydali polecenie, by Prezesi i Prezeski pozostałych 3-ech Stowarzyszeń przemawiali także imieniem swoich Oddziałów.

Byłoby rzeczą bardzo wskazaną, aby wszystkie Oddziały pomagały w przygotowaniach zlotowych, a inicjatywę w tym kierunku niech da Prezes PAK.

3. Udział w uroczystościach patronalnych.

Znane są już na terenie parafji uroczystości patronalne poszczególnych Stowarzyszeń A. K. Ze sprawozdań, jakie nadchodzą, widać, że nie wszędzie jeszcze ustalono, jaki ma być udział innych Oddziałów w uroczystości patronalnej danego Oddziału.

Dlatego też polecamy, aby w uroczystości patronalnej zawsze brali udział:

1. Prezes PAK. w nabożeństwie i w zebraniu uroczystem, przemawiając imieniem PAK.

2. Prezesi i Prezeski Oddziałów Stow. A. K. lub ich zastępcy w nabożeństwie i w zebraniu uroczystem, przemawiając imieniem swych Oddziałów.

3. Oddziały Stow. A. K. w szeregach na nabożeństwie i jeśli to możliwe w uroczystem zebraniu.

Ponadto byłoby objawem bardzo pożądanym, aby Prezesi PAK. i Prezesi oraz Prezeski Oddziałów w tym dniu wspólnie z Oddziałem, obchodzącym swą uroczystość patronalną, przystąpili do Stołu Pańskiego. Na nabożeństwie z okazji uroczystości patronalnej KSM. — druhowie, KSK. — druchny, KSMm. — ojcowie, a KSMż. — matki winni przystąpić do Komunji św.

Zwyczaj składania życzeń przez Prezesów i Prezeski Oddziałów Oddziałowi święcącemu swą uroczystość patronalną, jest bardzo piękny.

Uroczystość patronalna, to jakby „dzień Imienin" Oddziału, a że dnia tego wszyscy bliscy, krewni i znajomi, solenizantowi życzenia składają, nic więc dziwnego, że i w rodzinie A. K., jaką tworzą Oddziały w parafji, ten zwyczaj został wprowadzony.

Zatem przemówienia Prezesa PAK. i Prezesów oraz Prezesek Oddziałów winny być nacechowane tą serdeczną, wzajemną miłością, a zarazem winny być wyrazem życzeń jak najlepszych dla Oddziału, obchodzącego uroczystość patronalną.

Uwaga. Jeśli Oddziały posiadają sztandary, natenczas i w kościele i w sali zebrania winny delegacje, czy całe Oddziały wystąpić ze sztandarami. Pozatem Prezesi i Prezeski Oddziałów w tym dniu mają przypięte swe oznaki organizacyjne.

4. Ważne kursy dla przodowników.

W okólniku KSMm. niniejszego numeru „Posłańca DIAK." znajduje się program kursu dla przodowników KSMm.

Wiemy wszyscy dobrze, jak trudną dziś, a zarazem konieczną jest praca wśród młodzieży męskiej. Na wiele ona niebezpieczeństw narażona, wiele okazyj ma do upadku i zepsucia, a zarazem żyje w specjalnie ciężkich i trudnych czasach. Opieka nad nią — to najpilniejsza praca, najświętszy obowiązek, najpiękniejsze zadanie. Każda więc parafja pomyśleć musi o tem, aby przynajmniej Prezes Oddziału KSM. z jej terenu wziąć mógł udział w jednym z kursów, które przygotują go do pracy nad młodzieżą męską, zapalą w nim ogień umiłowania sprawy Bożej, a serce jego oddadzą w służbę ukochanej idei apostolskiej.

Wysyłając Prezesa Oddziału KSMm., musimy pamiętać, że on wiele dobrego zrobić może w parafji dla chłopców. Nie szczędźmy więc wspólnej ofiary i wysiłków, aby kształcić przodowników dla A. K., bo tylko przygotowani i uświadomieni ludzie oddadzą wielką usługę Akcji Katolickiej.

5. Książki do bibljotek PAK.

Bardzo często zwracano się do DIAK. z zapytaniem, jakie dobre powieści, czy nowele nadawałyby się do bibljotek PAK.

Korzystamy więc z zebranych informacyj i podajemy następujące tytuły dobrych i ciekawych książek:

Tajemnica Spowiedzi — wyd. Księży Pallotynów.
Zawiłe drogi — wyd. Księży Pallotynów.
Kowalscy — wyd. Księży Jezuitów.
Guadelupe — wyd. Księży Jezuitów.
Szatan zwyciężony — wyd. DIAK.

Można je zamawiać w DIAK-u. Równocześnie jednak zwracamy się z apelem o nadsyłanie nam tytułów, autora i wydawnictwa **dobrych, ciekawych książek, cieszących się powodzeniem** wśród ogółu czytelników w parafji, abyśmy po zapoznaniu się z ich treścią, mogli polecić do bibljotek PAK. i sprowadzić do naszej składnicy.

6. Wiadomości o „Dniu Chorych".

Rozpoczęły się po parafjach przygotowania do „Dnia Chorych", a w wielu parafjach już go przeprowadzono. Ze względu na dobro rozwijającej się powoli akcji charytatywnej, prosilibyśmy, aby te parafje zwłaszcza, które urządzają „Dzień Chorych" po raz pierwszy, może po pokonaniu wielu trudności, zechciały nam nadesłać sprawozdanie, w którem uwzględnionoby: jakie prace przygotowawcze przeprowadzono, jaki był udział poszczególnych Oddziałów w „Dniu Chorych" i w przygotowaniach, ilu chorych brało udział, jacy chorzy i na co (wiek i choroba), jak ich przywieziono, czy przyniesiono i czy nie zaszedł wypadek omdlenia w kościele. Pozatem opis nabożeństwa, śniadania i powrotu ich do domów.

Dane te posłużą nam z jednej strony jako argument dla tych parafij, które wysuwając wiele przeszkód, wahają się, czy da się „Dzień Chorych" w ich warunkach przeprowadzić, a równocześnie sprawozdania te pozwolą nam opracowywać bardziej życiowe, bardziej warunkom parafjalnym odpowiadające wskazania, czy polecenia.

Spełniając tę prośbę DIAK., bądźmy pewni, że dokładamy swoje doświadczenia i przeżycia do ogólnej skarbnicy dorobku w naszej pracy katolickiej. Nie chodzi ani o styl, ani o piękne pismo, ani o jakiś język wykwintny — chodzi o rzecz.

7. Starajmy się oszczędzać.

Porozumienie, które dzięki Zarządowi PAK. osiągamy między Oddziałami Stow. A. K., powinno przynieść nam również i materjalny pożytek i korzyść. Mamy tu na myśli sprawę korespondencji, która jest bardzo kosztowna i może nieraz te wydatki krępują Oddziały i Prezesów PAK. w nadsyłaniu wiadomości i różnych sprawozdań, a może nieraz wielu zapytań o informacje i wyjaśnienia.

Dlatego proponujemy, aby Prezesi PAK. poddali na najbliższem posiedzeniu Zarządu PAK. taki wniosek: raz w tygodniu, np. w niedzielę, sekretarze i sekretarki Oddziałów, którzy mają do wysłania listy, przyniosą je do Prezesa PAK., czy do wyznaczonej osoby, aby wysłać je w jednej kopercie do Tarnowa do DIAK-u.

Przy tym sposobie nadsyłania listów prosimy zastosować się do następujących wskazań:

1. Każda korespondencja winna być wtedy **obowiązkowo podpisana** przez prezesa czy prezeskę i sekretarza czy sekretarkę Oddziału i **stanowczo** musi być **opatrzona pieczątką,** która, jak wiemy, znajdować się winna u prezesa czy prezeski Oddziału.

2. **Kartka** papieru winna być w tych warunkach wysyłania listów tylko **taka, jakiej treść listu wymaga.**

3. **Wszelkie zamówienia** podawać należy **na osobnych kartkach.**

4. **Każda korespondencja** od Oddziału winna być pisana **w następujący sposób:**

Oddział K S. ..... dnia
w Do
akta: Zarządu K. S. ....
ldz. w Tarnowie..

(Nastepuje treść......)

Sekretarz. Pieczątka. Prezes.

Uwaga: 1. **Ważną sprawą** przy tego rodzaju przesyłkach jest **rozliczenie kosztów** na znaczki. List, który waży do 20 gramów, kosztuje 25 groszy, ponad 20 do 250 gramów 50 groszy. — Opłaci się więc odrazu wysyłać listy cięższe, bo opłata dużo mniejsza. Rozliczenie kosztów porta powinno być podawane na Zarządzie PAK. Jak rozliczyć, podajemy przykład: Wydano z kasy PAK. na znaczki pocztowe 1.50 zł. 14 listów było wysłanych. Koszt jednego listu zatem wynosi prawie 11 groszy. Więc 1 list prezes PAK. — 11 gr.; 5 listów KSK. — 55 gr.; 3 listy KSM. — 33 gr.; 2 listy KSMm. — 22 gr.; 3 listy KSMż. — 33 gr. Zarząd PAK. zarobi 4 grosze, co skarbnik PAK. z radością zanotuje.

2. **Listy poufne,** w jakichś sprawach dyskretnych, należy adresować i wysyłać **wprost do swej centrali diecezjalnej.**

III. DZIAŁ PROGRAMOWY.

1. V. Tydzień Katolicko-Społeczny w Zbylitowskiej Górze.

Diecezjalny Instytut A. K., wspólnie z Zarządem KSK przygotowuje V. Tydzień Katolicko-Społeczny, który odbędzie się w dniach od 30 czerwca do 4 lipca br. w Zbylitowskiej Górze u SS. Sercanek.

Szczegółowe programy wysłane zostaną do tych osób, które winny w nim wziąć udział ze względu na zajmowane stanowisko w KSK. Tydzień ten bowiem poświęcony jest na przygotowanie kierowniczek do pracy w KSK. diecezji tarnowskiej. W programie przewidziane są jedynie te tematy, które obchodzić muszą każdą kobietę katoliczkę, aby mając jak najszerszy pogląd na zagadnienia kobiece, nabrała głębokiego przekonania o wartości i wielkości pracy organizacyjnej dla kobiet i umiała w tej organizacji, do głębi przejęta duchem apostolskim, pracować. Wykłady rozwiną również plan pracy i metody pracy na długie lata, aby wykazać, że w powolnem, ale systematycznem i zdecydowanem działaniu osiągnąć może KSK. piękne, a tak upragnione wyniki.

DIAK. i Zarzad KSK. prosi Prezeski okręgowe, Członkinie Kierownictw Okręgów, oraz Członkinie Sekcyj Prasowej i Prelegentek, aby dołożyły wszelkich starań i przybyły koniecznie na tych dni kilka do Zbylitowskiej Góry. V. Tydzień Katolicko-Społeczny, połączony z konferencjami religijnemi, stanie się napewno niezapomnianym okresem w życiu każdej jego uczestniczki.

2. Kurs dla Księży Instruktorów Dekanalnych.

We wrześniu br. odbędzie się w Seminarjum Duchownem III. Kurs dla Księży Instruktorów Dekanalnych. Na kursie tym poruszone będą następujące tematy:

Stan A. K. w diecezji tarnowskiej.
Znaczenie Okręgów dla rozwoju A. K.
Zamierzony program pracy diecezjalnej dla P. A. K. i Oddziałów na rok 1937.
Tytuły referatów dla powyższych tematów zostaną niebawem ustalone, a tematy przesłane do opracowania referentom.

3. Tydzień dobrej prasy.

W październiku br. na terenie całej diecezji zorganizowany zostanie „Tydzień dobrej prasy". Donosimy o tem wszystkim Zarządom PAK., aby:

1) Nie organizowały wcześniej „Tygodnia czy dnia dobrej prasy", ale przyłączyły się do tego wspólnego, apostolskiego czynu i wysiłku.

2) Powoli przygotowywały sobie plan przeprowadzenia go na terenie parafji, który potem uzgodnią tylko ze wskazaniami DIAK-u. Parafje, gdzie niema dotąd kiosku z prasą katolicką, niechaj postarają się o jego wystawienie. Poświęcenie możnaby uroczyście urządzić właśnie na rozpoczęcie „Tygodnia dobrej prasy".

3) Obliczyły, ile książek, pism, gazet i jakie przydadzą się do „Tygodnia dobrej prasy" na ich terenie.

Diecezjalny Instytut A. K. opracuje w niedługim czasie okólniki do Zarządów PAK., w których poda możliwości i sposoby przeprowadzenia „Tygodnia dobrej prasy", wymieni wydawnictwa i ich ceny, określi termin nadsyłania zamówień i ich warunki.

KATOLICKIE STOW. MĘŻÓW

1. Uroczystość Patronalna.

Sekretarjat Generalny KSM. przesłał na ręce wszystkich Prezesów Oddziałów KSM. materjały na uroczystość Patronalną, która w tym roku przypada 19 czerwca, a może być obchodzona w niedzielę 21 czerwca. Bardzo serdecznie prosimy i apelujemy gorąco do wszystkich Oddziałów KSM. o jaknajokazalsze urządzenie tej uroczystości. Niech ona pogłębi życie wewnętrzne naszych członków i stanie się wspaniałą manifestacją naszych dążeń, haseł i idei.

2. O udział mężczyzn w rekolekcjach zamkniętych.

W najbliższych dniach, bo podczas uroczystości Zielonych Świątek odbędą się dwie serje rekolekcyj zamkniętych — w Proszówkach i Łososinie Górnej, dla mężczyzn, członków KSM. Zwracamy się z gorącym apelem do naszych Oddziałów, by dołożyły wszelkich starań i wysiłku w kierunku propagandy tych rekolekcyj. Niech nie będzie ani jednego z zaproszonych pisemnie Oddziałów, któregoby członkowie nie skorzystali z przygotowanych rekolekcyj zamkniętych.

3. Posiedzenie Zarządu K. S. M.

Posiedzenie Zarządu KSM. odbędzie się w Tarnowie dnia 27 czerwca br. w sobotę o godzinie 15. Przyspieszamy termin posiedzenia Zarządu o dwa dni, ze względu na projektowany V. Tydzień Katolicko-Społeczny w Zbylitowskiej Górze.

4. Odpowiedzi na ankietę.

Ogłoszona w poprzednim numerze „Posłańca DIAK." ankieta w sprawach robotniczych, nie pozostała bez echa. Szereg Oddziałów KSM. zainteresował się nią i Kierownictwa nadesłały mniej lub więcej dokładne odpowiedzi. Bardzo niniejszem dziękujemy za nie gorliwym Oddziałom KSM. Chcąc mieć obraz całkowity tej sprawy w diecezji, prosimy pozostałe Oddziały o zainteresowanie się tą ankietą i o możliwe rychłe nadesłanie odpowiedzi.

5. W sprawie opłat organizacyjnych.

Przypominamy niniejszem ponownie sprawę, która winna być dobrze zrozumiana i przychylnie przyjęta, a która mimo wszystko napotyka na duże trudności. Jest nią sprawa opłat organizacyjnych. Pamiętajmy, że składka na cele Oddziału, czy Stowarzyszenia — to ofiara na dobro katolickiego ruchu mężczyzn, na dobro sprawy Bożej. Jeśli wolnomyśliciele i wywrotowcy nie żałują hojnych datków na swe przewrotne, szatańskie wprost cele, czyżby nas katolików nie stać było na podobną ofiarność, a nawet na większą?

Piszemy to dlatego, że dochodzą nas wieści, iż skarbnicy w Oddziale mają tu i ówdzie duże trudności w pobieraniu składek. Piszemy też i dlatego, że około 130 Oddziałów KSM. nie uiściło dotąd składki stowarzyszeniowej do centrali w Tarnowie w kwocie 25 groszy od członka na rok bieżący. Prosimy wszystkie Oddziały w imię solidarności organizacyjnej i słuszności sprawy o wyrównanie swych zobowiązań. Niech i w tym przedmiocie Oddziały Katolickiego Stowarzyszenia Mężów będą dla nnych dobrym przykładem i wzorem.

6. Odznaki dla członków K. S. M.

Zapowiedzieliśmy w kwietniowym numerze „Posłańca DIAK.", że centrala nasza w Warszawie wyda w najbliższym czasie odznaki dla członków KSM. w dwu wykonaniach: 1) z białego metalu, grubości 1 mm., na zakrętce, ze sztuczną emalją w cenie **40 groszy za sztukę;** 2) na tombaku, posrebrzane, grubości tej samej co poprzednia, na zakrętce, z prawdziwą emalją **w cenie 75 gr. za sztukę.**

Otrzymaliśmy pewną część tych odznak z centrali w Warszawie; ponieważ jednak wytwórnia odznak nie wykonała jeszcze całego zamówienia, centrala krajowa nie może pokryć narazie w całości zapotrzebowania na odznaki. Wobec tego nie mogliśmy wysłać wszystkim Oddziałom zamówionych odznak.

Zamówienia jednak zachowujemy i prosimy o dalsze; skoro tylko otrzymamy z Warszawy odznaki, nastychmiast uskutecznimy zamówienia.

7. Nowe Oddziały K. S. M.

W ostatnich tygodniach zgłoszono do Sekretarjatu w Tarnowie dalsze nowe Oddziały KSM.: Sikorzyce (358. Rdł.—M.), Wola Rogowska (359. Rdł.—M.).

Obecnie liczy Katolickie Stowarzyszenie Mężów w Tarnowie 13.242 członków w 359 Oddziałach.

8. Komunikaty Zarządu K. S. M.

a) Członkowie Sekcji Prelegentów otrzymali z centrali szkic referatu do wygłaszania na zebraniach ogólnych Oddziałów KSM. Niechaj Kierownictwa korzystają z pomocy członków Sekcji Prelegentów.

b) W programie uroczystego zebrania na święto Patronalne zamieściliśmy odczyt p. t.: „Kim jesteśmy i co robimy". Wyjaśniamy, że opracować go należy na podstawie referatu z Pamiętnika II. Tygodnia Katolicko-Społecznego i na podstawie dotychczasowej działalności Oddziału.

c) Otrzymujemy zapytania, jaki rodzaj sztandaru jest przepisany dla KSM. Wyjaśniamy, że niema narazie specjalnych przepisów i wzorów; jednak w najbliższym czasie centrala diecezjalna w porozumieniu ze Związkiem Mężów w Warszawie wyda w tej sprawie odpowiednie zarządzenia.

KATOLICKIE STOW. KOBIET

1. Posiedzenie Zarządu K. S. K.

Dnia 30 czerwca br. odbędzie się posiedzenie Zarządu KSK. w pełnym składzie..

Przedmiotem obrad będą między innemi:

Sprawozdanie z poczynań Zarządu KSK. w II. kwartale 1936 roku. Uwagi na temat I. posiedzeń Kierownictw Okręgów (dyskusja). Nastroje i warunki pracy w poszczególnych Okręgach (dyskusja). Kursy jesienne — ich program, terminy i miejsca. Zloty okręgowe. Sprawy Sekcyj Prasowej i Prelegentek. Zlot kobiet na Jasnej Górze. Zjazdy okręgowe w jesieni. Termin przyszłego posiedzenia Zarządu KSK. i przedmiot obrad.

Wszystkie członkinie Zarządu KSK. otrzymają specjalne zawiadomienie o dokładnym terminie posiedzenia wraz ze szczegółowym programem obrad.

2. Posiedzenie Prezydjum Sekcji Prasowej i Komitetu Redakcyjnego.

We wtorek dnia 9 czerwca br. odbędzie się posiedzenie Prezydjum Sekcji Prasowej o godz. 9.30 w biurze KSK. Przedmiotem obrad będzie

ułożenie programu, zebrania plenarnego Sekcji Prasowej, które ma się odbyć dnia 4 lipca b. r., oraz omówienie szeregu spraw, związanych z pracą Sekcji i Komitetu Redakcyjnego.

W skład Prezydjum Sekcji Prasowej i Komitetu Redakcyjnego wchodzą PP.: Łucja Śmiałowska — przewodnicząca, Marja Zwolińska — jej zastępczyni, Krystyna de Laveaux — sekretarka Sekcji, oraz Laura Markowska — redaktorka naczelna, Iza Ziemińska — sekretarka Komitetu. Pozatem z urzędu w skład Prezydjum Sekcji wchodzą: PP. Janina Czaplińska — prezeska KSK. i Marja Dmochowska — sekretarka generalna i redaktorka odpowiedzialna.

3. Posiedzenie Prezydjum Sekcji Prelegentek.

We czwartek dnia 4 czerwca br. odbędzie się posiedzenie Prezydjum Sekcji Prelegentek o godz. 9 rano w biurze KSK. Na posiedzeniu tem poruszone będą sprawy referatów dla prelegentek, formularzy sprawozdawczych i odwiedzin Oddziałów, pozyskanie dalszych członkiń do Sekcji Prelegentek i ustalenie terminu przyszłego posiedzenia Prezydjum Sekcji Prelegentek.

W posiedzeniu tem będą brać udział PP.: Janina Oleksowa — przewodnicząca, Zofja Wiatrowa — jej zastępczyni, Zofja Kurkowska — sekretarka i Ludwika Podstawska. Pozatem z urzędu uczestniczyć będą w posiedzeniu Prezeska KSK. i Sekretarka Generalna.

4. Wieści z Okręgów.

Wszystkie Prezeski okręgowe nadesłały sprawozdania z posiedzeń Kierownictw Okręgów w dniu 17 kwietnia b. r.

Dzielimy się radosną wieścią, że p. Łucja Śmiałowska choć tymczasowo, ale zgodziła się zostać prezeską Okręgu dąbrowskiego, tak samo p. Stanisława Zbyszewka, prezeska Okręgu kolbuszowskiego, pozatem stanowisko prezeski Okręgu nowosądeckiego przyjęła p. Zofja Jasińska. Funkcje prezeski Okręgu radomyskiego pełnić będzie narazie p. Marja Budaczowa.

Zloty okręgowe odbędą się dnia 1 czerwca br. w Zakliczynie, 14 czerwca br. w Łącku, 5 lipca br. w Grybowie, 12 lipca br. w Olpinach, 19 lipca br. w Radłowie, 26 lipca br. w Tymbarku i 2 sierpnia br. w Porąbce Uszewskiej.

Do Prezesek tych Okręgów, do Oddziałów biorących udział w zlotach i do Oddziałów przygotowujących zloty, wysłane zostały odpowiednie okólniki. Mamy nadzieję, że te pierwsze zloty KSK. udadzą się pięknie i wszystkie członkinie wezmą w nich udział.

5. Odwiedziny Oddziałów K. S. K.

Sekretarka Generalna odwiedzi Oddziały: **dnia 1 czerwca br.** Filipowice; **2 czerwca br.** parafje Złotą i Tropie; **15 czerwca** w Młyńczyskach i Łukowicy, **16 czerwca br.** w Ochotnicy Dolnej i Grywałdzie, a **17 czerwca br.** Sromowce Niżne i Szczawnicę; **6 lipca br.** w Ptaszkowej

i Kąclowej, **7 lipca br.** w Ropie, Gródku i Stróżach, **13 lipca br.** w Czermnej i Szerzynach, **14 lipca br.** w Rozembarku i Binarowej, **20 lipca br.** w Woli Przemykowskiej i Zaborowie, **21 lipca br.** w Glowie i Żabnie, **27 lipca br.** w Słopnicach i Pisarzowej, **28 lipca br.** w Kaninie i Przyszowej.

Wszystkie Oddziały wymienione należą do tych, gdzie jeszcze nie było żadnego Zjazdu, ni kursu. Otrzymają Kierownictwa tych Oddziałów specjalne jeszcze zawiadomienie i instrukcje.

6. Nowe Oddziały K. S. K.

W dalszym ciągu zgłoszone zostały Oddziały: Wola Ociecka (213. Rpc.—K.), Ropa (371. Grb.—K.), Zdrochec (394. Rdł.—K.), Wokowice (433. Brz.—K.), Rudka n/D. (434. Rdł.—K.), Gruszów Wielki (435. Dbr.—K.), Oleśnica (437. Dbr.—K.).

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet diecezji tarnowskiej liczy obecnie 437 Oddziałów i 22.738 członkiń.

Prezeski okręgowe zgłosiły istnienie Oddziałów: Kłysz, Gruszów Mały, Brnik, Szczereż i Zarzecze Dolne, podając nazwiska prezesek Oddziałów. Do nich więc wysłane zostały formularze zgłoszeniowe; prosimy więc o jak najrychlejsze wypełnienie ich i nadesłanie do Sekretarjatu Generalnego, Tarnów, Plac Katedralny 6.

7. Własne biuro K. S. K.

Od dnia 1 czerwca br. Katolickie Stowarzyszenie Kobiet w Tarnowie posiadać będzie osobne, własne biuro. Znajduje się ono przy Placu Katedralnym 6.

Poświęcenie biura odbędzie się dnia 30 czerwca br. przed posiedzeniem Zarządu KSK.

Biuro stale otwarte będzie od godz. 8.30 do 15. Niechaj więc wszystkie Prezeski Okręgów, Prezeski Oddziałów, Członkinie Kierownictw, Członkinie Sekcji Prasowej i Prelegentki odwiedzają nasze biuro, gdzie każdą z przybywających osób witać będziemy serdecznie i radośnie. Pamiętajcie o Sekretarjacie Generalnym KSK., a biuro uważajcie za Wasz dom, a więc za lokal miły Wam i bliski.

8. Pożyteczne książki.

Sprawa wychowania tak bardzo zajmuje nasze członkinie. Toteż donosimy Oddziałom, że możemy z tej dziedziny polecić następujące książki:

„O wychowaniu“ — 4 zł.
„O duszę dziecka“ — 1 zł.
„Matko, dziecko Twoje!“ — 1.50 zł.
„Zwierciadło matek“ — 40 gr.
„Koedukacja a światopogląd katolicki“ — 60 gr.

Książki te zamawiać należy w DIAK-u. Prosimy więc na książki te zwrócić uwagę członkiniom Oddziału. Możnaby i z kasy Oddziału

książki te zakupić, ale pożądanem jest, aby niektóre z tych książek, zwłaszcza „O wychowaniu“ nabyły członkinie prywatnie (np. po kilka członkiń wspólnie!).

9. Jeszcze w sprawie „Własnemi Siłami“.

W ostatniej przesyłce „Własnemi Siłami“ do każdego Oddziału wysłałyśmy 1 egz. dodatkowy, pragnąc w ten sposób powiększyć nakład. Chcemy bowiem taką zdobyć liczbę abonentek, aby można było drukować 12 numerów pisma rocznie, co nie jest osiągalne przy obecnym nakładzie. Gdyby Oddziały nasze rozwinęły propagandę, oczywiście osiągnęłybyśmy zamierzony cel. Wystarczy, jeśli Oddziały zgodzą się, by im przez czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień zawsze o jeden więcej przysłać egzemplarz, t. zn. do końca września powiększyłaby się w każdym Oddziale liczba abonentek o 4, a więc w czerwcu zdobyć można jedną, w lipcu drugą, w sierpniu trzecią, a we wrześniu czwartą prenumeratorkę, lub sprzedawać jednorazowo po 5 gr. numery. W ten bardzo prosty sposób mogłybyśmy osiągnąć piękny wynik i doprowadzić do rozwoju nasze pismo. Oddziały, które się na to nie będą mogły zgodzić, niechaj doniosą nam do dnia 10 czerwca br. Brak wiadomości będziemy uważały za zgodę!

A więc jeszcze trochę wysiłku, a zasłużymy na nazwę dzielnych Apostołek dobrej prasy!

10. Komunikaty Zarządu K. S. K.

1. Oddziały, które nie otrzymały formularzy sprawozdawczych za rok 1935, niechaj koniecznie nadeślą odpis protokółu z Walnego Zebrania i krótki opis swej działalności.

2. Prezeski Oddziałów, które nie brały udziału w posiedzeniu Kierownictwa swego Okręgu w dniu 17 kwietnia br., niechaj nadeślą na kartce usprawiedliwienie swej nieobecności do Sekretarjatu Generalnego.

3. Przypominamy Oddziałom o rekolekcjach zamkniętych w terminach od 2 do 6 czerwca br. w Chorzelowie i w Łososinie Górnej. Przedewszystkiem postarają się wziąć w nich udział członkinie Kierownictw.

KAT. STOW. MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ

1. Zjazd Delegowanych K. S. M. ż.

Przypominając Oddziałom KSMż. o ich Zjeździe delegowanych w dniu 28 czerwca br., który odbędzie się w Tarnowie u SS. Urszulanek przy ul. Focha 17, podajemy **program Zjazdu.**

Godz. 7 — Zbiórka Delegatek na dziedzińcu SS. Urszulanek.
Godz. 7.30 — Wymarsz do Katedry.
Godz. 8 — Uroczysta Msza św. z kazaniem.
Godz. 9 — Defilada na placu Sobieskiego.
Godz. 10 — Obrady Zjazdu z przerwą na obiad o godz. 14.

Program obrad:

1. Odśpiewanie hymnu: „Pieśń hołdu Marji śpiewa".
2. Zagajenie i ukonstytuowanie się prezydjum Zjazdu.
3. Przemówienia Władz i Przedstawicieli organizacyj.
4. Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej, oraz udzielenie absolutorium Zarządowi.
5. Wybór członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
6. Przerwa obiadowa z urozmaiceniami.
7. Referat p. t. „Apostolstwo Druchny".
8. Program pracy na rok 1936.
9. Wnioski i komunikaty.
10. Zamknięcie obrad i odśpiewanie: „Hej do apelu", oraz „Boże coś Polskę".

Uwaga. W Zjeździe delegowanych biorą udział tylko prezeska każdego Oddziału KSMż. i jedna delegatka, wybrana przez Walne Zebranie. Z okolic Tarnowa przybyć mogą całe Oddziały.

W czasie Mszy św. śpiewane będą następujące pieśni: (po podniesienia) ‚Serdeczna Matko", „Cześć Marji", — (po podniesieniu) „Twoja cześć, chwała" i „Weź w Swą opiekę".

2. Przypomnienie o Zlotach.

Druchny! Pamiętajcie o zlotach regjonalnych KSMż. Dnia 2 sierpnia br. **w Nowym Saczu,** dnia 9 sierpnia br. **w Dębicy,** dnia 16 sierpnia br. **w Bochni** i dnia 23 sierpnia br. **w Ciężkowicach.**

Niechaj żadnego Oddziału na nich nie zabraknie!

3. Na rekolekcje zamknięte!

W Olpinach, w klasztorze SS. Dominikanek, w czasie od 22 do 26 czerwca br. odbędzie się nowa serja rekolekcyj zamkniętych dla druchen. Przeprowadzi je Ks. Kan. Edward Pykosz z Ptaszkowej.

Korzystajcie, Druchny Drogie, z tych świętych ćwiczeń, by w dobrem się umocnić, a do pracy dla sprawy Bożej zaczerpnąć sił i zapału.

4. Odwiedziny Oddziałów.

Instruktorka KSMż. objeżdżać będzie w miesiącu czerwcu Oddziały: w Rzezawie, Jodłówce, Krzeczowie, Borku, Okulicach, Chodenicach, Kolanowie, Bochni I., Bochni II., Dołuszycach, Kurowie, Zalasowej, Ryglicach, Żurowej, Szerzynach, Czermnej, Olpinach, Olszynach, Rzepienniku Biskupim i Jodłówce Tuchowskiej.

Przygotujcie się, Druchny, pięknie na te odwiedziny i starajcie się, by wypadły pomyślnie.

5. Pamiętajcie o zdobywaniu nowych członkiń.

Kończy się rok szkolny. Liczne grupy dziewcząt opuszczą szkołę. Pomyślcie więc o tem, żeby je zdobyć na członkinie KSMż.

Odpowiednie wskazówki i referat macie, Druchny Kochane, w naszem pisemku „Druchna" w numerze na maj—czerwiec br.

KAT. STOW. MŁODZIEŻY MĘSKIEJ

1. Zloty.

W miesiącu maju odbyły się regjonalne zloty KSMm. w Szczepanowie, Gorlicach i Mielcu.

Najuroczyściej wypadł zlot szczepanowski. Zlotem tym uczciła młodzież katolicka Św. Stanisława Biskupa. Najefektowniej wypadła defilada. Przed trybuną, na której zasiedli JE. Ks. Kardynał Prymas Hlond, JE. Księża Biskupi Lisowski, Komar i Rospond, Pan Wojewoda Gnoiński, Pan Wicewojewoda Małaszyński, oraz inni Dostojnicy duchowni i świeccy, przemaszerowało w zwartych szeregach i wzorowym porządku około 800 druhów. 19 barwnych sztandarów zdobiło pochód. Z wezwanych na zlot Oddziałów zjawiły się prawie wszystkie.

Bardzo ładnie wypadł także zlot regjonalny w Gorlicach. W mieście tem ostatni nasz zlot odbył się w roku 1929. Wszyscy, którzy pamiętają tamten zlot, podkreślają, że jednak w tych kilku latach Stowarzyszenie rozwinęło się w okolicach Gorlic bardzo, a dowodem tego była znacznie większa liczba druhów. Odbierali defiladę i uczestniczyli w obradach Pan Starosta Klimow, Ks. Prałat Litwin, Pan Burmistrz miasta Gorlic i inni.

Największe wrażenie na obecnych wywarł referat prezesa Okręgu bobowskiego z Ciężkowic druha Bosowskiego. Mówił o celach i zadaniach KSMm. z takim zapałem, a ujął sprawę tak głęboko i jasno zarazem, że długo niemilknące oklaski, któremi go darzyli druhowie były naprawdę zasłużone.

Po tym zlocie śmiało można powiedzieć, że okolica Gorlic, która w pracy naszej była dość ciężką, została dla idei KSMm. zdobytą.

W tym samym dniu, kiedy odbywał się zlot w Gorlicach, tj. 17 maja, urządził Okręg wojnicki zlot okręgowy w Wojniczu. Zlot urządzony był wyłącznie siłami Okręgu i z inicjatywy Okręgu. Wzięło w nim udział około dwustu druhów. Referat w czasie obrad wygłosił Asystent Okręgu Ks. Kanonik Fr. Sierosławski.

2. Zjazd delegowanych.

Dnia 1 czerwca, tj. w drugie święto Zielonych Świątek odbędzie się doroczny Zjazd delegowanych. Na Zjazd ten proszeni są prezesi Oddziałów i wybrani na Walnych Zebraniach delegaci. Zjazd ma charakter urzędowy i ma załatwić cały szereg spraw, które podano w programie.

3. Kursy dla przodowników K. S. M. m.

W miesiącu czerwcu urządza Stowarzyszenie trzy kursy dla przodowników. Kursy te odbędą się w Ujanowicach, Porębie Radlnej koło Tarnowa i w Rzochowie. Rozpoczną się o godzinie 16 w Ujanowicach 2 czerwca br., w Porębie 12 czerwca br. i w Rzochowie 22 czerwca br.

Na kursie wygłoszone będą następujące referaty: Istotne cele A. K. Organizacja i rozwój A. K. z uwzględnieniem diecezji tarn. Udział młodzieży w A. K. zagranicą i w Polsce. Nasze stanowisko i zadanie w A. K. Program pracy i jego realizacja. Oddział, zastęp, kółko przy real. progr. pracy. Przygotowanie referatów i pogadanek (technika i forma). Ognisko. Szkolenie przodowników. Szkolenie kandydatów. Rola organizacji w wychowywaniu młodzieży. Wychowanie fizyczne w organizacji katolickiej. Przysposobienie rolnicze i jego znaczenie dla wsi. Przysposobienie spółdzielcze. Zagadnienie wsi w pracy Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży męskiej. Społeczne encykliki papieskie, a my. Idelogja nasza, a ideologja innych organizacyj. Kształtowanie katolika i dobrego obywatela Państwa. Rola ankiety w pracy organizacyjnej. Oddziaływanie przez prasę w organizacji i poza organizacją. Rola konkursów i współzawodnictwa wśród młodzieży. Imprezy organizacyjne (technika i urządzanie). Ewangelja w naszej pracy. Apostolstwo młodzieży wśród młodzieży. Idziemy zdobywać nasze środowisko dla Chrystusa.

Oprócz referatów przeprowadzane będą z uczestnikami kursów ćwiczenia praktyczne w zakresie pracy w Oddziale, zajęcia świetlicowe i gry ruchowe. Kursy te winny się przyczynić do pogłębienia pracy i usamodzielnienia druhów. Nie powinno być ani jednego Oddziału, którybу nie wysłał na kurs swego przedstawiciela.

Ze względu na konieczne przygotowania, które się musi poczynić w miejscowościach, gdzie się mają odbyć kursy, prosimy o jak najrychlejsze zgłoszenia.

4. Okręgi.

W kilku Okręgach prezesi okręgowi przeprowadzili wizytacje Okręgów. Wizytacje te przyniosły większe ożywienie pracy i powstanie kilku nowych Oddziałów.

Okręg czchowski urządza dnia 14 czerwca br. majówkę w Paleśnicy. Oddziały otrzymają zaproszenia i program od Kierownictwa Okręgu.

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej Redaktor odp.: Ks. Karol Pękala
Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie — pod zarządem Stanisława Starostki.